Bibelsk Tro

Hele Skriften er inspirert av Gud 2 Tim 3,16

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

6/2025
34. årgang

Mitt hjerte alltid vanker i Jesu føderom

I dette nummeret:

- Tilgivelse for synd
- En himmelsk hærskare
- Josef som bilde på Jesus

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS GRUNN
Stiftelse

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:
Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene"og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:
Lektor/ cand. theol. Eivind Gjerde (formann), pensjonert baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy, eiendomsmegler Edvard Jekteberg og Mangor Goa

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:
Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverks-arbeider Kjell Magnor Kvalvåg, økonomileder Finn-Widar Knutzen, lektor/ sivilingenør Kåre Nordpoll, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, pensjonert lektor/ cand. theol Olav Hermod Kydland

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:
Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, økonomileder Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro tilsendt som PDF i e-post.

Skriv til:
btpost@bibelsk-tro.no
og oppgi navnet og adressen din.

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

Redaksjons- og ekspedisjonsadresse:
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Bankgiro: 3207.43.88999
Vipps: 538699
Dansk bankgiro: 7620 7543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Mobil: 959 21 195

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassettjeneste
Mobil: 905 49 821

Redaksjonen er ansvarlig for alt som kommer fram i lederspalten. Konkrete synspunkter forøvrig står de respektive forfattere ansvarlig for.
Red. deler nødvendigvis ikke alle disse, men er ansvarlig for at ikke noe bryter med stiftelsens formål og grunnlag. Unntak fra dette kan være ytringer i klipp- og leserbrevspalten.

Ettertrykk kan skje ved kildeangivelse.

Layout: Jarle Goa

Trykk: Jærprint
Tlf: 952 99 844

Forsidebilde:
camera man

Tilgivelse for synd
Leder. Av Eivind Gjerde 4

Ordet ble kjød
Andakt. Av Guttorm Raen 6

Folkefrelsar til oss kom
Sang. Av Ambrosius av Milano 8

Juledagen
Bibelforum. Av Gunnar Nilsson 9

Svøpt i en krybbe
Dikt. Av Arnold Olav Eidslott 14

Gud er barnet som ligger i krybben
Trossannhet. Av Henric Staxäng 14

Mitt hjerte alltid vanker i Jesu føderom
Sang. Av Jan Endre Aasmundtveit 16

En himmelsk hærskare
Bibelforum. Av Kjell Dahlene 19

En sang og et dikt
Fra sangskatten. Av Gunnar Holth 21

Gud utsendte sin Sønn
Guds ord og løfter. Av Olav Hermod Kydland 22

Josef som bilde på Jesus
Fra bibelhistorien. Av Steinar Handeland... 24

Hva forkynte haugianerne, og hva kan vi lære av dem?
Fedrearven. Av Geir C. Slettvik 26

Kain og Abel (1 Mos 4)
Bibelforum. Av Peter Olsen 27

Ære være Gud i det høyeste!
Dikt. Av Axel Remme 32

Ja, ved din Hellige Ånd det gjør
vi daglig åpner deg vår dør.
Og deg oss kun til frelse vet,
velsignet i all evighet!

(Nr. 611 vers 8 i Sangboken)

Bibelsk Tro
6/2025

Tilgivelse for synd

Av Eivind Gjerde

Vi nærmer oss jul. Vi skal på nytt minnes Guds Sønn som tok på seg menneskelig kjøtt og blod og ble født i syndig kjøds lignelse. Dette gjorde han for å kunne dø og betale straffen for våre synder.

Engelen sa til Josef om Maria: *"Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder."* (Mat 1,21). Jesus Kristus ble født inn i verden for å bli en Frelser fra synd. Ethvert menneske som har tatt imot Jesus Kristus er blitt frelst fra sin synd. En kristen er derfor et menneske som har fått sine synder tilgitt ved troen på Jesus Kristus. Uten syndenes forlatelse er et menneske enda ufrelst og under Guds dom. En kristen som har fått sine synder forlatt, ønsker ikke å synde lenger. En sann kristen forsaker alt han vet er synd, og ønsker å leve til ære for Jesus Kristus.

Derfor er det opprørende for en levende kristen å være vitne til all den ondskapen, synd og opprør som blir forsvart til og med i Guds navn. Menneskets opprør og forderv er grenseløst. Det siste forferdelige uttrykket for dette, har vranglærerne i bispeskrud i Den norske kirke kommet med. De har på Den norske kirkes vegne, bedt om unnskyldning for den behandlingen de såkalte "skeive" har fått av "kirken".

Lederne fra de såkalte biskopene, Olav Fykse Tveit sa: "Den norske kyrkja har påført skeive skam, stor skade og smerte. Det skulle ikkje ha skjedd.", Han sa også at skeive har blitt påført skam, som: "resultat av ei rådande fortelling om kva kjærleik som er riktig eller feil".

Det er helt opplagt at skeive har fått høre harde og vonde ord fra mennesket som har kalt seg kristne, men hvem har ikke det? Men denne unnskyldningen har egentlig lite med hva enkeltmennesker har opplevd å gjøre. Saken er at Den norske kirken ved denne unnskyldningen har knyttet sin neve i opprør mot den sanne Gud enda en gang.

Dagen skriver rettmessig på lederplass: "Men Den norske kirkes unnskyldning fremstår også som en kritikk av en klassisk forståelse av ekteskapet mellom mann og kvinne som rammen for alt seksuelt samliv.

Særlig fordi Fykse Tveit fremstiller det som utelukkende positivt at samlevende homofile kunne bli ansatt i kirken fra 2009 og fra 2016 kunne gifte seg. En slik fremstilling rammer de i Den norske kirke som holder fast på at homofilt samliv er synd."

Olav Fykse Tveit forsvarer at to mennesker av samme kjønn kan gifte seg, og det til og med i Den norske kirken. Olav Fykse Tveit godkjenner det Bibelen kaller for synd og gir dem som kaller seg skeive, tillatelse til å leve i synd, forsvare synd og dø i sin synd. Han leder mennesker som hører på ham og seg selv inn under Guds evige dom.

Bibelen om homofile synder

For hva sier Guds Ord om to mennesker av samme kjønn lever som sammen seksuelt? I den svært sentrale hellighetsloven i Det gamle testamentet (3 Mos 17-26) står det følgende: *"Du skal ikke ligge med en mann slik som du ligger med en kvinne. Det er avskyelig."* (3 Mos 18,22). I 3 Mos kapitel 20,13 leser vi noe lignede, men her blir det også innført dødsstraff for homofile samleier: *"Når en mann ligger hos en annen mann, som en ligger hos en kvinne, da har de begge gjort en avskyelig gjerning. De skal dø. Deres blod være over dem."*

Når vi vender oss til hva Det nye testamentet har å si om homofilt samliv, møter vi den samme sterke fordømmelsen som i Det gamle testamentet, men dødsstraffen blir ikke gjentatt.

De viktigste Skriftordene om homofili i Det nye testamentet er:
"De byttet bort Guds sannhet mot løgnen og æret og dyrket skapningen framfor Skaperen, han som er lovprist i evighet. Derfor overgav Gud dem til skammelige lidenskaper. Deres kvinner byttet om det naturlige samliv med et som er mot naturen. På samme vis forlot også mennene den naturlige omgang med kvinnen og brente i sitt begjær etter hverandre. Menn drev skammelig utukt med menn, og fikk på sin egen kropp den straff de fortjente for sin forvillelse." (Rom 1,25-27).

Avslutningsvis i Romerbrevet kapitel en står det om dem som forsvarer homofile synder og andre synder: *"De kjenner godt til Guds rettferdige dom, at de som gjør slikt, fortjener døden. Likevel gjøre det ikke bare slikt selv, men de holder også med dem som gjøre det."* (vers 32)

Dette verset rammer alle som ikke lever i homofile synder selv, men som forsvarer disse syndene. Akkurat slik som vranglærerne i Den norske kirke gjør.

I det etiske hovedbrevet i Det nye testamentet som er 1 Korinter brev står det:
"Eller vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? Far ikke vill! Verken horkarer eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller de som lar seg bruke til unaturlig utukt, eller menn som øver utukt med menn, eller tyver eller pengegriske eller drankere eller baktalere eller røvere skal arve Guds rike." (6,9-10)

Kort sagt fordømmer Bibelen, Guds ord homofil praksis som synd og opprør mot Gud. Både de som praktiserer denne avskyelige ondskapen og som forsvarer den, vil ikke arve Guds rike. Det betyr at de ikke vil komme til himmelen, men gå evig fortapt.

Bibelens gode nyheter til dem som sliter med homofile synder
Bibelen har gode nyheter til dem som ligger under for homofile lyster og handlinger. Den som lever i disse syndene, kan bli frelst og helbredet. Det ser vi også tydelig i Det nye testamentet. Enkelte av dem som ble kristne i Korint, hadde levd i disse syndene før sin omvendelse til Jesus: *"... Far ikke vill! Verken horkarer eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller de som lar seg bruke til unaturlig utukt, eller menn som øver utukt med menn, skal arve Guds rike. Slik var det en gang med noen av dere. Men dere har latt dere vaske rene. Dere er blitt helliget, dere er blitt rettferdiggjort i den Herre Jesu navn og i vår Guds Ånd."* (1 Kor 6,9-11)

Noen kristne i Korint hadde tidligere praktisert homofile handlinger, men hadde blitt løst fra dem gjennom troen på Jesus Kristus. Derfor skal vi med frimodighet få fortelle dem med homofile følelser som vil bli kristne, at Jesus vil ta imot dem og tilgi dem deres synder. Han kan også gi dem normale lyster. Akkurat dette skulle vranglærerne i Den norske kirke heller sagt. Men de tar ikke oppgjør med synden. De forsvarer den til sin egen og andres undergang.

Synden må erkjennes, bekjennes og bli tilgitt
Alle mennesker som er født inn i verden, har synden i seg. Det gjelder ikke bare de med homofile lyster, men alle uten unntak. Derfor må synden tilgis for hvert enkelt menneske om det skal ha håp om evig liv. Gud har åpenbart

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnsteori erobret Norge"

En bok av Kjell Skartveit

Boka koster kr. 350 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

sin hellige vilje i sitt ord. Dette budskapet avslører mennesket som en synder. Dette budskapet kaller vi for loven. En av lovens viktigste oppgaver er å avsløre at mennesket er en synder overfor Gud i tanker, ord og gjerninger. Guds Ord sier: *"For ved loven kommer erkjennelsen av synd."* (Rom 3,20).

Det er smertefullt å bli avslørt som en synder, og de fleste mennesker skygger unna denne erkjennelsen. Men noen gir Gud rett og sier: Gud vær meg synder nådig!

For alle disse er det nåde å få! I sin forsvarstale til kong Agrippa sa Paulus at Jesus kalte ham til å forkynne slik at hedningene - kan vende seg fra mørke til lys og fra Satans makt til Gud, for at de kan få syndenes forlatelse og arvedel blant dem som er helliget ved troen på meg (Apgj 16,18).

Guds mål er at flest mulig skal erkjenne og bekjenne sin synd og vende seg fra mørke til lys. Slik at de kan få syndene forlatt og bli arvinger til Guds rike! Det ønsker Gud og det ønsker vi!

Tenk om de såkalte biskopene i Den norske kirke og andre vranglærere kunne gjøre det samme! Nå tillater de mennesker gå den motsatte veien, fra lys til stummende mørke. Fra Guds nåde og et hellige liv, til opprør og et liv i de styggeste og mest avskyelige synder. Og så kaller de seg for kristne? Rettferdig er den dom som kommer til å ramme slike forførere.

Hele Det gamle og Det nye testamentet roper ut: Kom til Jesus Kristus og bli frelst. Rens deg i Lammets blod. Apostelen Peter sa ved Den hellige Ånd i offiseren Kornelius sitt hus: *"Ham gir alle profetene det vitnesbyrd at hver den som tror på ham, får syndenes forlatelse ved hans navn"* (Apgje 10,43).

Til tross for det store og forferdelige frafallet og forfallet som vi ser rundt oss på alle kanter, og ikke minst i løgnkirken, Den norske kirke, skal vi med glede få feire jul.

Gud selv steg ned og ble vår bror. Han ble oss lik i alle ting. Dog uten synd. Han kom for å bli en syndebærer. Han bar våre synder til Golgata kors. Der tok han Guds dom over våre synder på seg. Han ble født for å dø. Han ble født for at du skulle bli frelst. Vi minners den store og sterke linjen fra krybben til korset. Derfor sømmer det seg på 1. juledag å rope ut med fryd og glede:

Ave Crux,
Spes Unica:
Hill deg kors,
mitt eneste håp.

Ordet ble kjød

Av Guttorm Raen

"Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss". (Joh 1,14)

I går stanset vi for den store sannhet om Guds treenighet, om at Jesus Kristus er Guds Sønn fra evighet. Apostelen vil at vi skal ha det klart for oss hvor stor han er, han som er vår frelser.

Den andre store sannheten om Kristus møter vi i dagens vers. Han som er Guds Sønn fra evighet, kom til oss og ble vår bror. *"Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss".*

Når det her brukes det litt vanskelige uttrykket "ble kjød" som med et fremmedord kalles "inkarnasjon", er det for å understreke at Jesus ble født som et virkelig menneske

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

av kjøtt og blod. Han kom ikke bare på en snarvisitt, og likesom oppholdt seg på jorden inkognito. Han kom for å være hos oss, for å ta del i vår tilværelse som mennesker.

Det er bare en ting som skiller Jesus fra oss andre mennesker: Han ble født og levde uten synd. Det har ingen andre gjort. Adam ble skapt uten synd, men falt i synd – noe som fikk følger for hele menneskeheten.

Da Jesus ble født som "den siste Adam", var det for at Gud skulle skape en ny begynnelse gjennom ham. For at det skulle skje, måtte han, den syndfrie, ta på seg straffen for vår synd.

Slik er vår Frelser – sann Gud og sant menneske, fornedret til døden på korset og oppstått som den levende Herre.

Også her stopper vår tanke opp, både overfor inkarnasjonens mysterium og overfor Guds uendelige kjærlighet.

Så er da, dessverre, også Kristi komme en dårskap for mange. "Han kom til sitt eget, men hans egne tok ikke imot ham" (v 11).

"Men alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn." (v 12).

Når han tok bolig hos oss, så betyr det også at alle dem som tar imot ham, skal få bo hos ham i hans evige rike.

(Fra Andaktsboken "I lys av Ordet" 2. august)

Heftet "Når han kommer"

Heftet "Når han kommer" ble utgitt i 1971 på norsk. Originalens tittel er: "När han kommer". Det er den svenske teolog og bibeloversetter David Hedegård (1891–1971) som har skrevet det.

Det er kommet på norsk i serien Lundes småskrifter hvor Lunde og Co's Forlag har copyright.

Stiftelsen På Bibelens Grunn har nå fått tillatelse fra forlaghuset Lunde A/S til å trykke opp heftet på nytt.

I dette heftet tar David Hedegård for seg forskjellige og aktuelle tema angående utviklingen i naturliv, samfunnsliv og i kirken.

Heftet er gratis, men Stiftelsen På Bibelens Grunn er takknemlig for gaver til sitt arbeid.

Heftet kan bestilles hos Bibelsk Tros kassettjeneste. Se kontaktinfo side 31.

Ved sending via post betales porto av mottaker!

Folkefrelsar til oss kom

Av Ambrosius av Milano

Folkefrelsar, til oss kom,
fødd av møy i armodsdom!
Heile verdi undrast på
kvi du soleis koma må.

Herrens under her me ser,
ved Guds Ande dette skjer.
Livsens ord frå himmerik
vert i kjøt og blod oss lik.

Utan synd han boren er
som all synd for verdi ber.
Han er både Gud og mann,
alle folk han frelsa kan.

Frå Gud Fader kom han her,
heim til Gud hans vegar ber,
ned han fór til helheims land,
oppfór til Guds høgre hand.

Du som er Gud Fader lik,
ver i vanmakt sigerrik!
Med din guddoms velde kom,
styrk oss i vår armodsdom!

Klårt di krubbe skina kan,
ljoset nytt i natti rann,
naud og natt til ende er,
trui alltid ljoset ser.

Lov og takk, du Herre kjær,
som til verdi komen er!
Fader god og Ande blid,
lov og takk til evig tid!

Nr. 630 i Sangboken

Juledagen

Av Gunnar Nilsson

Jeg bærer budskap til dere om en stor glede! Det var engelens ord til hyrdene, og det er ordet til oss i dag også. Uansett hvordan vi har det! Men forstår vi det?

Jeg vil fortelle om den gangen biskop Hök besøkte et dødsleie. Han kom inn til en dødssyk mann på julaften. Mannen led forferdelig. Smertene gikk som mørke drag over ansiktet hans, han stønnet og sukket, av og til skrek han høyt. Han kunne ikke ligge stille i sengen. Smertene tvang ham stadig til å bytte stilling, og likevel fikk han aldri noen hvile.

Hök forteller: Da jeg kom inn og så hans lidelse, utbrøt jeg ufrivillig: "Jeg synes så synd på deg som må lide sånn." Da svarte han, men ikke med en gang, og ikke sammenhengende slik jeg gjengir det, men stammende avbrutt av smertene, men likevel med et lyst og lykkelig smil: "Er det kanskje jeg som i dag skal forkynne for presten julens evangelium? Ja, jeg skal forkynne for deg min store glede, at meg er en Frelser født! Lå du i mine smerter skulle du vel få kjenne hva det er for en glede å vite at jeg har en Frelser fra disse og alle smerter. Hvert stikk er for meg som en oppfordring til et ære være Gud! Hvert minutt som forsvinner fører meg nærmere den Frelseren som tar bort alle smerter og forvandler sukk og skrik til jubel og lovsang for evig. Tidligere hadde jeg så mange andre gleder på julaften, så mange nære og kjære, men du vet, mine kjære ligger nå alle i sine graver, du ser hva jeg har igjen her. Nå har jeg bare én glede igjen, men jeg kan forsikre deg, den er så forunderlig stor at selv om min kropp bever i smerte og selv om du hører sukk og skrik, er jeg likevel så glad som jeg nok aldri har vært noen julaften. Ære være Gud i det høye!"

Tenk at denne gleden over å ha Guds evangelium, vissheten om å eie Jesus som Frelser, den store gleden i livet, den kan overleve når alt annet forsvinner, ja, den kan bli enda større når alt annet er forsvunnet. Den lå under alle gledene før, men nå når alt annet er borte, så ble den gleden enda større.

Hvordan er det med oss, har vi fortsatt undring og glede i hjertet når vi hører julevangeliet, eller har vi hørt det så mange ganger før at det bare blir en selvfølge?

Det er mye som er vanskelig å forstå i Bibelen. Hva er det som er vanskeligst å forstå? Vi mennesker lever jo på en liten planet i utkanten av en galakse i det uendelige universet. Her bor vi. Vi kriger med hverandre, dreper hverandre, dreper til og med våre ufødte barn, og misunner hverandre. Vi er så høymodige at vi synes vi vet bedre enn vår Skaper så vi setter oss over hans Ord og omtolker det. Og så står det at Gud elsker oss! Det er vel det mest uforståelige av alt, hvordan kan han? Per Nordsletten synger: Kan du ha meg kjær, selv

så heslig jeg er, da er du en forunderlig Gud. Har du den erfaringen? Ja, ellers er du vel ikke en kristen, men en fariseer? Men det forunderlige er jo at selv om du er en fariseer, elsker Gud deg og vil at du skal bli frelst.

Vi har forberedt julen en stund, kanskje lenge, ønsket oss julegaver om vi er barn. Julen kommer altså ikke overraskende. Annerledes var det første gangen. Den første julenatten, om kvelden, gikk sola ned som vanlig over Betlehems enger. Hyrdene gjorde seg klare for enda en natt med vakthold, laget bål, svøpte sine filler rundt seg i nattekulden. Over dem var den klare nattehimmelen. Det var akkurat som vanlig, en vanlig natt blant alle andre. Ikke et menneske tenkte på at denne natten hadde tiden nådd det punkt som hos Gud kalles tidens fylde. Men plutselig, akkurat mens de var opptatt med det de alltid var om natten, skjedde det uventede. Plutselig ble det lyst midt på natten. Hva er det som skjer? Hvor kommer lyset fra?

Dette kunne like gjerne være beskrivelsen på hvordan det skal være når Jesus kommer igjen, det vi kanskje skal oppleve. Midt i det vanlige livet, akkurat når vi fører kaffekoppen til leppene, når vi tar tak i dørhåndtaket for å gå ut, akkurat da, kanskje veldig snart henter Jesus sin brud!

Nå vender vi tilbake til Betlehems enger. Hva var det for en lyd som hørtes? Var det en røst som tordnet? Nei, det var sang, det var den vakreste musikk. Den fylte hele luften, vi tenker det sånn, men det står at englene lovpriste og snakket. Det står ikke at de sang, men det gjorde de kanskje?

Da sto det plutselig en Herrens engel der, og hyrdene ble redde. Men engelen hadde et budskap, det mest vidunderlige budskap som noen gang er forkynt. Og det var så enkelt, det var så rent barnslig kan vi si, så selv et barn kunne fatte det, ja, naturligvis hyrdene også. Det var ikke et budskap bare for lærde teologer i Jerusalem. Nei, det var et budskap for alle. Og likevel kan vi si at de som anser seg som de klokeste, de kan ikke ta imot det. I dag har en Frelser blitt født for dere og han er Messias Herren!

Hva er det engelen sier? Han sier det ubegripelige, at Gud har blitt menneske. Ja, det var sikkert med engelen som med profetene, de fikk mange ganger si det de ikke forstod. Vi leser at også englene vil få skue inn i frelsens under som Gud har ordnet for oss mennesker.

Men hva var det engelen sa? Skal vi prøve å si det på vårt fattige språk. Den evige Gud som skapte alt, alle verdener, utallige stjerner og galakser, han har selv steget ned på et støvkorn i rommet, som vi kaller jorden. Han har selv kommet ned. Skaperen har blitt en del av skapelsen, den udødelige har blitt dødelig, han som intet menneske kan se og leve, han som ingen har sett eller kan se. Men han har ikke kommet i sin herlighet som ingen dødelig kan utholde. Han er her i en menneskets skikkelse, og ikke bare det, han er virkelig et menneske. Han har blitt født til jorden som et hvilket som helst barn. Han ligger svøpt i en krybbe, han drikker av sin mors bryst. Han babler. Han, den Allmektige hvis makt ikke har noen grense, han er hjelpeløs og tar imot pleie og stell.

Den Allmektige allvitende, han fra hvem all kunnskap kommer, skal lære seg å gå, lære seg å snakke. Han som er Herre over alt skal lære seg å lyde!

Kunne hyrdene fatte det? Nei, det kan ingen fatte, ja, de fattet nok ikke hvor urimelig alt egentlig var. De bare hørte og trodde. Og det var så fantastisk at de glemte liksom flokkene med alle dyrene og sa: La oss nå gå til Betlehem og se alt det vi har hørt. Først høre og tro, og så se. Ikke bare høre snakk om Jesus, men selv få møte ham.

Han er i en stall, kanskje i en grotte på Betlehems enger, han er her så hvem som helst kan se ham.

Men det er jo så merkelig, hvorfor ble han ikke født i Jerusalem i et palass? Ja, hvorfor ikke? Forstår du hvorfor? Han fødes på et sted hvor hvem som helst kan finne ham. Hvordan hadde det vært om han ble født i et palass? Da ville aldri hyrdene ha kommet til ham, de hadde vært utestengt. De fattige fillefransene, de hadde ikke kommet i nærheten av palasset. Ja, de hadde kanskje ikke blitt sluppet inn i vertshusene i Betlehem engang, om det hadde vært plass til Jesus der. Men nå var alle plasser opptatt i Betlehem, og så ble en stall, en grotte Jesu fødested. Det kan minne oss om hvordan det er i dag også. Når Jesus vil komme og bli født i menneskers hjerter. Da er det fullt i de fleste hjertene, det er så mange reisende som har tatt inn der allerede. Så mange begjær, så mange lidenskaper, så det er fullt, og Jesus får ikke plass. Han får være utenfor.

Men tenk så enkelt det var nå, en stall, ingen vakter utenfor som stengte veien, og hyrdene kjente seg nok hjemme der i stallen, de hadde tilbrakt mange netter i grottene rundt Betlehem. Dit kunne de gå, der kunne de tilbe den nyfødte Frelseren som lå i en krybbe.

Vi forstår da også når Paulus sier at det er ikke mange vise og fornemme som er kalt. Nei, det er ikke lett for de fornemme å ydmyke seg og gå til en stall for å oppsøke Frelseren.

Julen er for oss en lysets og gledens høytid, og det er riktig. Men vi tenker kanskje ikke så mye på hvordan det var for dem som var med den første julen. Først har vi keiser Augustus og landshøvdingen Kvirinius. De nevnes for vi skal vite at dette skjedde en gang i historien. Det er ikke likt et eventyr hvor det heter "Det var en gang i et land langt borte …" Hvilket land? Jo, øst for sol og vest for måne, ingen vet. Og når? Ja, en gang for lenge siden? Nei, Bibelen er nøye med å si når og hvor, og hvem som var far og mor. Bibelen er ikke en lærebok i biologi eller historie får vi ofte høre. Jo, den er det også, selv om den er mye mer.

Det var da keiser Augustus satt på tronen. Det var han som ordnet skatteskrivingen, for

”DA GUD GREP INN”

”18 personer forteller sine vitnesbyrd”

En bok av Ove Eikje

Boka koster kr. 100 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

ellers hadde ikke Jesus blitt født i Betlehem som profetene sa han skulle. Men for Josef og Maria var det nok ikke så morsomt å gi seg ut på en så lang reise akkurat da barnet skulle fødes. Og tenk da de så endelig kom til Betlehem og skulle få hvile, så var alle vertshus stengt for dem. Det hjalp ikke at Maria skulle føde snart, nei, det var stengt! Og så føde i en stall, og snekkeren Josef hadde ikke fått laget noen vugge. Nei, det ble en krybbe og litt halm som var Jesu første seng på jord. Alt var jo så fattig, så tarvelig. Ikke i det hele tatt som vi ser det i en julekrybbe. Der ser det jo så koselig og varmt ut.

Dette begynte jo allerede tidligere. Maria var trolovet med Josef, men før de kom sammen viste det seg at hun var med barn ved Den hellige ånd. Men hvem i all verden ville tro på det? Ingen, jo, kanskje muligens Elisabet og Sakarias, vi vet ikke. Men i alle fall kunne ikke den mannen Maria elsket tro på det, han trodde hun hadde vært utro. Ja, hvem skulle ikke trodd det. Vi vet jo hvordan barn blir til. For Maria var det sikkert ikke lett. Hun er uskyldig, men ingen tror henne. Å lide uforskyldt, det er ikke det letteste. Hvordan skal det gå for henne? Hva tenker hun? Skriften forteller ikke noe om det, vi kan bare prøve å forstå Marias vanskeligheter. Så tenker Josef, som ikke vil føre skam over Maria, at han vil skille seg fra henne i stillhet. Men vanæren, den skulle jo komme uansett. Fariseerne sier jo til Jesus: Vi er ikke født i ekteskapsbrudd, altså til forskjell fra deg.

Josef får besøk av en engel i en drøm som sa: *"Josef, Davids sønn! Frykt ikke for å ta Maria, din hustru, hjem til deg. For det som er unnfanget i henne, er av Den hellige ånd. Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder. Alt dette skjedde for at det skulle bli oppfylt som Herren hadde sagt ved profeten: Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel – det betyr: Med oss er Gud."* (Matt 1,20-23)

Slik begynte det da Jesus skulle komme til verden, det var vanskeligheter fra begynnelsen, det fortsatte. Ikke lenge etter fødselen måtte Maria og Josef ta med seg Jesusbarnet og flykte til utlandet fordi livet hans var truet. Det vi med rette har gjort til en lysets høytid, den inneholdt mye vanskeligheter og mørke da det hendte. Det ser så koselig ut med en julekrybbe, med alle dyr og hyrder og alt sammen når vi ser det inne i varmen og lyset, men annerledes var det i virkeligheten. I særdeleshet for Jesus. Men det skjedde! Da Augustus satt på keisertronen.

Jeg kan ikke fatte det at alle verdeners Herre ydmyket seg for å kunne redde meg og for å kunne bli min Frelser. Ja, hva skal jeg gjøre? Jeg har bare min fattigdom, min hjelpeløshet og min synd. Men han kom ikke for å få, men for å gi, og så spør han i dag om jeg vil ta imot - ta imot hans fullkommenhet.

Da hyrdene hørte hva som var skjedd, så gikk de straks til stallen for å se. Så er spørsmålet: vil jeg gå til Betlehem for å se?

Se hva som har skjedd? Falle ned for Ham så han får fødes også i mitt hjerte. Å ha fått en så stor gave og ikke ville ta imot den – så dåraktig vil jeg ikke være, selv om de fleste er det. Å ha blitt vist en så stor kjærlighet og så støte den fra seg, å ha blitt vist en så stor skatt, men ikke forstå dens verdi. Gå i sin fattigdom, selv om man har rett til himmelens rikdom. Nei, så vil jeg gå til Betlehem og gi - gi alt det jeg har, min synd, min fattigdom, meg selv. Det er ikke mye å gi, men det er jo det han vil ha. Du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder!

Tenk om Han kunne deles ut av mennesker, hvor mange skulle jeg da ikke ville gi Ham som julegave denne julen. Om Han kunne vinnes og gis gjennom et ønske, å, hvor gjerne skulle jeg ikke ønske Ham inn i mange hjerter. Men det skjer ikke gjennom andres ønsker, om jeg så skrev betraktninger og talte i tusen år. Nei, det går verken gjennom ønsker eller utdelinger. Skal Jesus fødes i et hjerte så må han gjennom Guds ånd og ord få fødes hos hver og en, og man kommer da også til å få kjenne fødselssmerter. Han må fødes, "ikke av kjøds vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud". Hvordan kan et menneske fødes igjen, spør Nikodemus Jesus. Og Jesus svarer at det er så vanskelig at det er lettere for en kamel å komme gjennom et nåløye. Men da er det umulig? Ja, for mennesker, men for Gud er alt mulig. Gud kan føde oss på nytt - la Jesus fødes i vårt hjerte.

Gå nå til Betlehem og se! Der er et stykke av himmelen allerede her på jorden, der er i all enkelhet, stall-lukt og tarvelighet en høytid og glede som overgår all forstand.

Betlehem er kanskje en liten skare kristne som samles omkring Guds ord i all enkelhet, foraktet, det lukter stall omkring dem kanskje. Skal du gå dit? Eller går du til det vakre templet i Jerusalem? Men betenk også noe av omkostningene, om du går inn der i stallen kommer aldri stall-lukten til å forsvinne ut av klærne dine så lenge du vandrer i denne verden. De som arbeider i en stall vet at den lukten setter seg virkelig i klærne. Slik er det om du går inn i den stallen som Jesus fødes i. Da kommer mange til å rynke på nesen av deg, for du lukter. Tenk om man kommer inn i templet i Jerusalem med klær som lukter stall, hvordan går det da tror du? Tror du det er bedre i de fleste av dagens kirker og bedehus? Der er det jo så fint og fromt! Og så kommer man med stall-lukt og litt halm på klærne fra krybben, nei, da passer man ikke inn. Men Jesus har sagt at vi skal være hans etterfølgere, vi kan ikke fødes på noe annet sted enn i en stall. Det lukter ikke godt av oss syndere, nei, vi får komme som skitne fillefranser dit til stallen. Som hyrdene. Og det var sånn også i resten av Jesu liv, visst var det en tids framgang, men siden snudde det. Hvem holder ut å høre på ham, sa man, og så gikk man hjem. Det luktet fortsatt stall. Og så korsfestelsen til slutt. Tortur, svette, blod og pine, det var ikke vakkert, men det var så jordnært. Men det var vakkert, for det var Guds sønn som av kjærlighet døde for deg og meg, led vår straff. Så rant Hans blod som forsoning, for uten blodsutgytelse gis ingen tilgivelse. Men nå gis det tilgivelse – kom nå med din synd, din skitt, din urenhet og rens deg i hans blod. Bekjenn for ham og tro! Ja, så får du også del i lyset, og så vet du hvor du går!

(Oversatt fra svensk)

Svøpt i en krybbe

Av Arnold Olav Eidslott

Svøpt i en krybbe lå barnet,
en frukt av profetenes ord.
Kom se hans løfte fullbåret,
vår Far som i sannhet er stor.

Her blir han vår, denne ene
som gir oss det endelige svar
på livsgåtens martrende byrde.
Her kom han som er og som var.

Før alt var han til denne ene
som gjester oss i denne natt.
Så takk ham da, menneske, Herren!
Hos ham blir du aldri bedratt.

Snart modnes det lovede barnet
til mann, og vår frelse er nær.
Guds kjærlighet lyser i krybben.
Vit menneske; Gud har deg kjær.

Min Jesus, mitt dyreste eie,
et kjærtegn i lidelsens sjakt.
Jeg takker deg, vekter, som våker.
Kom vis meg din kjærlighets makt!

Gud ville gjeste sitt eget,
sitt folk, sine nødstedte små.
Husk dette i prøvelsens sjakter:
Hos Kristus er lindring å få!

Gud er barnet som ligger i krybben

Av Henric Staxäng

”Jeg kjenner ikke til noen annen Gud, enn barnet som ligger i krybben” (Luther).
Jesus er sann Gud, både Det gamle og Det nye testamentes Herre. Denne sannhet lyser særlig klart fram i Johannes evangeliets første kapittel. Johannes skriver i sin innledning: *”I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til.”* Joh 1,1-3. Ordet er Jesus. Jesus er Gud.

”Ved ham” viser at Kristus var med ved skapelsen. Han stod ikke der bare som tilskuer, men var virksom ved skapelsen. *”Da han* (altså Faderen) *la jordens grunnvoller – da var jeg (altså Sønnen) hos ham som kunstner.”* Ord 8,29. Apostelen Paulus fremholder i sitt brev til forsamlingen i Kolosse: *”For i Ham* (Kristus) *er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige, enten det er troner eller herredømmer eller makter eller myndigheter. Alt er skapt til ham og ved ham.”* Kol 1,16. Justinus Martyren, som levde på 100-tallet, skriver: *”Jesus er Sønnen som åpenbarte Gud i Det gamle testamentet. Abraham, Isak og Jakob møtte Sønnen.”*

I 2 Mos 40 kan vi lese om tabernaklet, som var et stort telt. Der tilbad folket Gud under

ørkenvandringen. Inne i det aller helligste var arken med nådestolen, et lokk av gull, med kjeruber av gull. Ypperstepresten stenkte offerlammets blod på nådestolen for å bringe forsoning. Herren var i tabernaklet under ørkenvandringen, slik Moses skriver etter at de hadde ferdigstilt tabernaklet: *"Da dekket skyen sammenkomstens telt,* (tabernaklet) *og Herrens herlighet fylte tabernaklet."* 2 M 40,32. Ja, Herren selv, Herrens herlighet, fylte tabernaklet.

I Det nye testamentet vitner Johannes: *"Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Og vi så hans herlighet."* Joh 1,14. Ja, Ordet ble kjød. Gud ble menneske. Johannes utbryter: *"Vi så hans herlighet."* Altså Johannes og mange andre så Gud, så hans herlighet. Ja, Herren som åpenbarte seg i Det gamle testamentet og som fylte tabernaklet i ørkenen med sin herlighet, ham så Johannes. *"Vi så hans herlighet."*

De som først fikk se hans herlighet var (foruten Maria og Josef) hyrdene i Betlehem. Martin Luther sier: "Jeg kjenner ikke til noen annen Gud, enn barnet som ligger i krybben." Omtrent 800 år før Jesu fødsel profeterte Jesaja: *"For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herredømmet er på hans skulder og hans navn skal kalles Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste."* Jes 9,6. Barnet i krybben – *"Veldig Gud."* I en julesang synger vi: "Mitt hjerte se, hvem lagdes der i krybben ned? Merk hvem det er. Det Jesus er, sann Gud og mann. Ei større under tenkes kan."

Vi tror på en treenig Gud. Faderen er Gud. Sønnen er Gud. Den hellige ånd er Gud. Tre guddomspersoner, men en Gud. Jesus er Guds sønn. Samtidig er Jesus ett med Faderen. Vår fornuft blekner i møte med denne guddommelige sannhet, men vi får i ydmykhet bøye oss for denne guddommelige hemmelighet.

"Vekkelse og villfarelse."
Denne boken er et grundig oppgjør med trosforkynnelse slik den har oppstått i USA og vunnet innflytelse også i Norge.

I de ulike menighetene prget av herlighetsteologi kan en høre store ord, glitrende visjoner og klare løfter om Guds helberdelse, velsignelse og kraft. Mange unge har latt seg begreistre. – Men jeg er redd for at dersom de blir i bevegelsen og går inn for å lære det som undervisningene, bøker og kassetter byr dem, vil de bli ført bort fra Bibelens Jesus Kristus, skriver Geir Harald Johannessen

I denne utgaven av boken er det føyd til et avsnitt om den såkalte "Torontovekkelsen."

Geir Harald Johannessen har vært soknepresten i Rolvsøy, Fredrikstad. Han har utgitt flere bøker. Boken er trykt i 2022.

Boka koster kr. 200,- Vipps til 48381008 med din adressen, så vil boken bli sendt til deg.

Ettersom Jesus er sann Gud og sant menneske, kunne det skje en forsoning på Golgata kors. Jesus er sant menneske og derfor kunne han være stedfortreder og tre inn i vårt sted. Jesus er sann Gud, derfor kunne Jesu blod sone all verdens synd. Dette er julens evangelium, at Jesus ble menneske, til vår frelse. Ettersom Jesu blod som ble utgytt på Golgata kors, var Guds Sønns blod, innebar Jesu forsoningsdød på korset at syndeskylden ble tatt bort, også din syndeskyld. *"Se der Guds lam, som bærer* (svensk: borttager) *verdens synd!"*. Joh 1,29. *"Det er fullbrakt!"*. Joh 19,30. Forsoningen har skjedd. Luther synger om Jesus: "Han blev hos Gud min löftesmann, Uti hans död min synd forsvann. Så är jag frälsad vorden." Ja, det er sant, at i Jesu død, forsvant din syndeskyld. Da ble du kjøpt fri fra lovens dom. Du er frikjøpt. Du er fri. Men bare i Kristus er du fri. Holder du deg borte fra Kristus, er du ikke fri, men skyldig til evig dom.

Må Gud med sin Ånd skrive disse sannheter inn i våre hjerter. Det var *"Veldig Gud"* som lå i krybben. Det var *"Herrens herlighet"* Johannes så. Denne Jesus er Guds Sønn, vår Herre og Frelser, for han er død og oppstått og har faret opp til himmelen.

La oss be Faderen i himmelen at Han med sin Ånd viser oss vårt behov for nåde og at Han gjennom sitt ord drar våre hjerter til Sønnen, for *"Den som har Sønnen, har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet."* 1 Joh 5,12. På Betlehemsmarkene sang englene lovsang. Jesus, verdens Frelser, var født. I himmelen, i evigheten, blir det lovsang til Jesus, som er vår Herre og Gud. I himmelen kommer Jesus til å bo midt iblant sine barn fra alle verdens hjørner, og alle skal få se Ham, ansikt til ansikt. Tenk i evighet å få være sammen med Jesus, se Ham, høre Ham, prise Ham, få samtale med Ham og tjene Ham.

"Fra tronen hørte jeg en høy røst som sa: Se, Guds bolig (svensk: tabernakel) *er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være Guds folk, og Gud selv skal være hos dem."* Åp 21,3. Amen.

(Fra Bibelsk Tro nr. 6-2011)

"Mitt hjerte alltid vanker i Jesu føderom"

Av Jan Endre Aasmundtveit

Julens salmedikter

Hans Adolph Brorson (1694-1764) er blitt kalt julens salmedikter. En av de mest kjente og kanskje mest dyptgripende julesalmene Brorson har skrevet er "Mitt hjerte alltid vanker". Salmen vitner om en dikter som på en særlig måte evner å bruke de poetiske virkemidlene – virkemidler som på en mesterlig måte framhever dikterens budskap. Men framfor alt vitner salmen om en stor Frelser. I denne salmen møter vi en ekte poesi, og en sann forkynnelse av julens store under.

Denne salmen ble første gang utgitt i 1732, og markerer starten på en rik tid i Brorsons liv – ikke minst som salmedikter. Den ble publisert i et hefte som besto av 10 salmer fra hans hånd. Dette var det første salmeheftet Brorson ga ut, men det vitner om at han på denne tiden ikke var noen nybegynner, verken som dikter eller sjelesørger.

I Sangboken (nr. 643) er det gjengitt fem vers av denne salmen. I Brorsons salmehefte fra 1732, og senere i hans salmebok "Troens rare Klenodie" fra 1739, har salmen 11 vers. Jeg vil nedenfor gjengi enkelte av versene i Brorsons egen skriftform.

Dere skal finne et barn

Brorson selv knytter et bibelord til denne salmen – som en overskrift. Det er ordet fra

Herrens engel til hyrdene på marken i Luk 2,12: *"Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe".* Brorson fører oss fram til denne krybben, og til dette barnet. Ja, han fører oss helt inn i Jesu føderom. Også menn som Martin Luther og Thomas Kingo har gitt oss mektige salmer om dette tegnet, om underet Herrens engel forkynte. Men Brorson lar oss også bli personlig delaktige. Det er min Jesus som ligger her i krybben.

Mens Kingo gjennom sine salmer gjennomgående taler på vegne av menigheten, ser vi kanskje spesielt i denne salmen at Brorson taler på vegne av den enkelte kristne.

Der har min tro sin skatt

Brorson innleder salmen med å sammenfatte hva dette store Guds under har gitt ham, og alle dem som har funnet fram til dette barnet som engelen forkynte. Den som har funnet sin skatt i ham, har fått en ny hjerteinnstilling – et hjerte rettet på Jesus. Og den som har det slik, vil ikke kunne slå seg til ro med å betrakte dette store Guds under en enkelt gang, eller en gang i blant. Nei, for han blir det en trang til stadig å vende tilbake, og til å være hos ham.

Mit hjerte altid vanker
i Jesu føde-rum,
did samles mine tanker
i deres hoved-sum.
Der er min længsel hiemme,
der har min troe sin skat,
jeg kand dig aldrig glemme,
du søde jule-nat.

Den mørke stall er mitt hjertes frydeslott

Brorson trekker videre fram de store mot-setningene. Her er det "Gud af himmerige" og den store "himmel-helt" som tar inn i en ussel stall. Ved dette får vi et glimt av den dype fornedrelsen vår Frelser tok på seg (Fil 2,6-7), og av den uendelig store gaven som ved dette ble oss til del (2 Kor 8:9). Dermed blir den mørke stallen forvandlet til mitt hjertes frydeslott.

Du mørke stald skal være
mit hiertes fryde-slot,
der kand jeg daglig lære,
at glemme verdens spot.
Der kand jeg best besinde,
hvori min roes bestaaer,
naar Jesu krybbes minde
mig ret til hierte gaaer.

På samme tid vitner det som her skjer om hvor foraktet han var, han som er "Gud af himmerige", han som er "Guds væsentlige ord", han som er Ordet fra evighet av (Joh 1,1). Ja, han kom til sitt eget, men hans egne tok ikke imot ham (Joh 1,11).

Men, ach! hva skal jeg sige,
naar jeg vil tænke paa,
at Gud af himmerige
i stalden ligge maa.
At himlens fryd og ære,
Guds væsentlige ord,
skal saa foragtet være
paa denne slemme jord.

INDIA-HJELP TIL JUNGELSKOLEN

Kan noen hjelpe oss med en skole og et hospital i Anantagrir-jungelen? 1200 analfabete barn, 45 stammer.

Takk for gaven på Vipps: 712003.

Bank 3030.38.96194, sendes til: Jungel Aid BA India.

Ingrid/Steinar Handeland, Hovsheradvn 484, 4462 Hovsherad.

Den store himmelhelt på tiggerens plass
Han som er himmelens Gud og som har skapt alt (Ord 8,22-31), han kunne med rette hatt sitt komme til vår jord i herlighet og glans. Han kunne ha talt et ord, og det hadde stått der (Sal 33,9). Men han valgte i stedet, for vår skyld, å fornedre seg selv, og åpenbare seg for oss i fattigdom og usselhet.

Hvi skulde herre-sale
ey for dig pyntet staa?
Du havde at befale,
i hvor du pegte paa.
Hvi lod du dig ey svøbe
i lyset som et baand,
og jordens konge løbe
at kysse paa din haand?

Hvi lod du ey udspende
en himmel til din telt,
og stierne-fakler brænde?
o store himmel-helt!
Hvi lod sig ey til syne
en mægtig engle-vagt,
som dig i silke-dyne
saa prægtig burde lagt?

Ney! Jesus faaer sit leye
i denne gode juul,
hvor betlere de pleye
at legge sig i skiul.
Det var og ey hans eget,
det høe, hvori han laae,
han havde ey saa meget,
hand kunde ligge paa.

Her får han nå sitt leie "hvor betlere de pleye at legge sig i skiul". Han tar inn der tiggerne holder til. Og han som eier himmel og jord (1Mos 14,22) må ligge i andres høy og strå (Mat 8,20).

Kom Jesus – inn i mitt hjerte og sinn
Men Brorson tar oss ikke bare med inn i dette Jesu føderom. Han ønsker også Jesus inn i sitt eget hjerte. Dermed vil han også på det sterkeste tilskynde oss til å lukke Jesus inn.

Ach! kom! Jeg vil oplukke
mit hierte, siel og sind
med tusind lengsels-sukke.
Kom Jesu, dog derind!
Det er ey fremmed bolig,
du har det selv jo kiøbt.
Saa skal du blive trolig
udi mit hierte svøbt.

Likesom himmelens Gud tar inn i denne usle stallen, slik kan og vil også himmelens Gud ta inn i hans eget usle hjerte. For dette hjerte, om enn det er usselt, har han selv kjøpt det (1Pet 1,18-19). Nei, det er i sannhet ingen fremmed bolig for ham!

Min rette "qvæge-stund"
Brorson har bygd opp salmen slik at vi likesom kommer nærmere og nærmere inn på dette barnet i krybben. Det hele når et klimaks i det siste verset. Det er Jesus han ønsker å leve og dø for. Det er hos ham han har sin rette "qvæge-stund". Det er hos ham han i sannhet finner næring for sin sjel, og trøst og styrke for sitt arme hjerte. Det er her han har sin "rette gledesstund" (som M. B. Landstad oversetter).

Jeg vil med palme-grene
dit hvile-sted bestrøe.
Min brudgom, dig allene
jeg leve vil og døe.
Kom! lad min siel erlange
sin rette qvæge-stund,
at kysse tusind' gange
din søde rosen-mund.

De siste linjene til Brorson har Landstad, ved sin oversettelse av salmen, skrevet om. I likhet med mange av pietismens forkynnere og salmediktere i den tiden anvender Brorson her bilder hentet fra Salomos Høysang, der det tales om bruden og brudgommen – om bruden som menigheten eller den enkelte troende, og om brudgommen Jesus. Her finner vi brudens ord: *"Å, ville han bare kysse meg med kyss av sin munn!"* (Høys 1,2). Og dette "kyss" Herren

her har skjenket ham, vil Brorson gjengjelde, slik salmisten også uttrykker det: *"Kyss Sønnen"* (Sal 2,12).

Landstad avslutter Brorsons salme slik: "At du er født her inne i hjertets dype grunn"! Ut fra et dikterisk synspunkt kan det nok hevdes at Landstads omskrivning er å gjøre vold mot Brorsons diktning. Brorsons anliggende er å beskrive dette fellesskapet med Frelseren mer og mer inderlig – noe som for ham naturlig fører over i en sammenlikning med bruden og brudgommen i Høysangen. Likevel er ikke Landstads omskrivning noen svekking av de bibelske sannheter. Det er en sentral bibelsk sannhet som her trekkes fram, og dette er også en viktig sak for Brorson å minne oss om gjennom denne salmen. Likesom Jesus ble født inn i den usle, mørke stallen, er han nå også født inn i mitt hjerte.

(Fra Lov og Evangelium nr. 10- 2009, med tillatelse fra forfatteren)

En himmelsk hærskare

Av Kjell Dahlene

"Og med ett var det sammen med engelen en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sa:Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag" Luk 2,13-14.

Aldri før har denne jord opplevd et slik oppbud av engler. Deres samstemte tilbedelse av Gud i det høyeste var overveldende. Lovprisningen ble båret fram i himmelsk harmoni og herlighet.

Den var en levende refleksjon av det som til enhver tid skjer i himmelen, men som er fullstendig fremmed for jorden.

Sentrum for tilbedelsen i himmelen er den evige Sønnen. "*Alle Guds engler skal tilbede ham"* Heb 1,6. Å lovprise Sønnen var englenes høyeste lyst og glede. De beundret hans herlighet, hans skapende kraft og hans livgivende ord.

Hærskarens antall kjenner vi ikke. Enkelte skriftsteder oppgir et svimlende antall engler og englevesener noen overveldende tall. Muligens uttrykker det at skaren av engler ikke kan telle. *"Og jeg så, og jeg hørte røsten av mange engler omkring tronen – tallet på dem var ti tusen ganger og ti tusen og tusen ganger tusen"* Åp 5,11.

Det skulle bli en skare på 1000 milliarder. Og i Daniel 7,10 er det to skarer som blir oppgitt.

"En strøm av ild fløt fram og gikk ut foran ham. Tusen ganger tusen tjente ham, og ti tusen ganger ti tusen sto foran ham" Dan 7,10.

Det blir et mektig tall. En million tjente ved hans trone og hundre millioner stod i lovprisning for hans trone. Dette synes bare å være en utvalgt del av engleskaren. I Heb 12,22 tales det om englenes myriader. Ufattelige tall. I Heb 1,14 blir englene kalt tjenende ånder som sendes ut til tjeneste for deres skyld som skal arve frelsen. Denne natten da Sønnen, Jesus Kristus ble født, sender han først en lysende engel til noen fattige gjetere på Betlehems markene, for deretter å stadfeste budskapet om frelse med en himmelsk hærskare av engler i lovprisning. For en begivenhetsfull hendelse.

Denne veldige engleskare lovpriser og tjener Den Høyeste Gud. Englene er langt fra de engler vi pynter med til jul, men mektige vesener med en veldig makt, men den brukes bare til ære for Gud og utøver Guds gjerninger.

En engel gikk gjennom leiren til den assyriske hæren, da den hadde tilhold i Lakisj, mens de gjorde forberedelser til å angripe Jerusalem. De hadde på en provoserende måte utfordret Israels Gud. Da de våknet om morgen, lå 185000 av soldater døde. Hvilken maktdemonstrasjon. Resultatet:

"Da brøt kongen i Assyria, Sankerib, opp og dro bort og vendte hjem igjen. Og siden holdt han seg i ro i Ninive" 2 Kong 19,36.

Det ble begynnelsen til slutten for kong Sankerib.

Det synes å være forskjellige avdelinger av engler. Vi leser om kjeruber, serafer og erke- eller overengler. De har nok noe forskjellig oppgaver uten at vi skal gå inn på det her.

Engler ble sendt til spesielle personer, utvalgte og utrustet dem til en særskilt oppgave i Guds rike. Her kan vi vise til Gideon og Elija.

Til Betlehem

Denne gangen lyder det et spesielt bud fra tronen i Himmelen. En utvalgt og enestående engel blir sendt til en liten by i Judea med et mektig frelsesbudskap. Denne lille jordbruksbyen på et høydrag sør for Jerusalem får hele himmelens oppmerksomhet.

Ikke nok med det at en engel kommer med et budskap om frelse til folket, men han betror det til noen enkle gjetere der de sitte ute på markene med sauene sine. I tillegg blir det stadfestet og bekreftet av en himmelsk hærskare med engler som jubler og lovpriser Gud for dette budskapet. Én engel ble sendt til Sakarias og fortalte ham at han skulle få en sønn med Elisabet, som var kommet langt opp i årene. Noe av et under.

Én engel ble sendt til Nasaret for å utkåre Maria og fortelle henne at hun skulle føde Den Høyestes Sønn, sitte på kong Davids trone og at det ikke skulle bli ende på hans kongedømme, Luk 1,32-33.

Hva var så enestående med denne hendelsen?

Engleskaren hadde i evigheters evighet vært opptatt av å hylle Sønnen, glede seg over og i ham, men plutselig ble alt snudd på hodet.

Herlighetens Herre steg ned i en syndig verden for å frelse den ved sin lidelse og død. Muligens forstod englene ingen ting av det, men de gjorde det Gud sa.

Hvorfor steg den Høyeste Gud ned til den dypeste fornedrelse?

De var blitt sendt til mennesker i nød. De gav kraft og styrke til nedbrutte tjenere i Guds rike og viste Guds omsorg for dem. Forkomne kvinner og profeter i den største fortvilelse ble trøstet og fikk ny kraft.

De hadde stadfest Guds ord midt i voldsomme kriser som da profeten Elija kjempet mot Ba'als profeter. Da tente de ilden på et dyvått alter.

Men nå steg himmelens Gud i Sønnen ned i de fattigste kår. Og dette skulle de lovsynge Gud for? Denne gangen så de den evige Sønnen i en skikkelse de aldri før hadde sett eller trodd de skulle komme til å se. Fattig, ubeskyttet og hjelpeløst som et lite barn. Men de tok ikke blikket fra ham, men tilba og lovpriste ham.

Kanskje bar de med seg en hemmelighet slik Jesus sa det til Peter. *"Det jeg gjør, forstår du ikke nå, men du skal forstå det siden"* Joh 13,7.

Kan hende hadde de sett gledens dyp i Sønnen da han la av sin himmelske herlighet for å stige ned i syndens verden. Vi vet det for Ordet sier:

"For å oppnå den gleden som ventet ham, led han tålmodig korset, uten å akte vanæren, og har nå satt seg på høyre side av Guds trone" Heb 1,2.

Hvorfor denne enorme gleden, fryden og tilbedelsen av et lite barn?

Hadde de ikke kommet med frelsesbudskap mange ganger til Israels folk? Ofte hadde det mislyktes. De hadde sett hvor fort de glemte Herren sin Gud. Frelsen varte ikke.

Men lovprisningens styrke og kraft er at dette barn er mer enn en liten baby. Barnets liv har et guddommelig innhold, slik profeten Jesaja uttrykker det.

"For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herredømmet er på hans skulder, og han skal få navnet Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste" Jes 9,6

De ærer ham i hans fornedrelse og ser med undring fram mot den frelse som dette barn skal gi verden.

En engel brøt seg inn i Josefs drøm og

fortalte at Marias sønn skulle frelse sitt folk fra deres synder, Matt 1,20.

Selv om englene ikke kjente synden som en egen opplevelse, hadde de vært vitne til hvilken ulykke synden hadde ført hele menneskeslekten inn i. Men tenk at det krevde et slikt offer. Hvilken skade hadde ikke synden gjort.

Nå gleder også englene seg på menneskene vegne, men fokus er hele tiden på ham som har hele himmelens oppmerksomhet. Til ham står all forventning og alle håp. Engleskaren setter et stort utropstegn ved frelsens mektige budskap.

En sang og et dikt

Av Gunnar Holth

I den nye Sangboka, utgitt av Norges Bibelkirke, finnes mange nye tekster. Lyrikeren Annbjørg Helland Sævareid har skrevet sju av disse.

Annbjørg er født på Tysnes i 1957, men har bodd på Vestnes i Romsdal siden 1979. Hun har gitt ut flere diktbøker, og skriver både på bokmål og nynorsk.

I dette nummeret av Bibelsk Tro tar jeg med en sang og et dikt av Annbjørg.

Sangen som siteres er en av de sju som er med i den nye Sangboka, og har overskriften ”Troverdig liv”.

Diktet ”Etter jul” er hentet fra diktsamlingen ”Nardussalve”. (Se mulig melodi)

Troverdig liv

Melodi: ”Hvilken venn vi har i Jesus”.

Bak enhver perfekt fasade
er det ofte sår som blør.
Om du virker sterk og modig,
kan din styrke være skjør.
Du har dine skjulte kamper,
kors som bøyer deg i kne.
Tap du ikke vil erkjenne,
gir deg aldri hjertefred.

Du har bedt og grått og lengtet.
Du har kjempet med et savn.
Som en båt i drift på havet,
har du speidet etter havn.
Gjennom angst og våkenetter
ble din bønn et ordløst skrik,
en protest imot din skaper
som lot dette ende slik.

Etter jul

Kan også synges til melodien:
”Mitt hjerte alltid vanker”.

Då englane var borte og songen tona ut,
var hyrdingane fylte av helsinga frå Gud.
Dei skunda seg mot stallen
der himmelen steig ned,
og fann det vesle barnet
som kom med evig fred.

Eg møtte ikkje englar. Eg høyrde ingen song,
men i mitt hjarta kjende eg litt av same trong.
Eg ville møta Jesus
og eiga freden hans,
men stallen han var borte,
og krubba utan glans.

Eg gjekk ei stund og leita blant halm og gule strå.
Så fann eg han på korset, og høyr kva eg fekk sjå:

Vil du tale sant om livet,
la det speiles slik det er?
Være ærlig om det knuste,
slik du har det nå og her?
Et troverdig liv kan åpne
mange dører som er stengt.
Lar deg finne skjulte skatter
der du aldri hadde tenkt.

Selv når ikke troen holder,
er det en som bærer deg.
Tett inntil sitt varme hjerte
vil han verne deg hos seg.
I det håpet du har mistet,
ser han veien du skal gå.
Skjult for deg, men han har svaret.
Du skal slippe å forstå.

Her tok han mine synder
og sa at dei var hans.
I byte tok han på meg
si kledning og sin krans.

Til deg som enda leitar og lengtar etter fred,
som englane bar bod om då Jesus kom her ned.

Du finn han ikkje lenger
i krubbe eller stall,
men lyft ditt blikk mot korset
og høyr hans milde kall.

"Nardussalve", av AHS, 2007

Gud utsendte sin Sønn

Av Olav Hermod Kydland

"Men da tidens fylde kom, utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven. For at han skulle kjøpe dem fri som var under loven, så vi skulle få barnekår." (Gal 4,4-5).

Det tales her om *"tidens fylde"*. Det er den tid som Gud Fader har bestemt. Her sammenlignes tida med et kar som fylles dråpe for dråpe til det tidspunktet kommer da det er fullt.

Det var i *"tidens fylde"* at Gud utsendte sin Sønn, født av en kvinne, født under loven.

Et godt budskap

Dette er et godt budskap for en fortapt menneskeslekt som ved sin representant, Adam, falt i synd. For menneskene er skapt som en slekt. Da menneskeslektens representant falt i synd, har det konsekvenser for hele menneskeheten.

Gud skapte hele universet med alt levende. Om mennesket sier Guds ord i 1 Mos 2,7: *"Og Gud Herren formet mennesket av landjordens støv og blåste livets ånde i hans nese, og mennesket ble til en levende sjel."*

Men da det første mennesket ikke fant noen medhjelp som var hans like så fortelles det i Guds ord hvordan kvinnen ble dannet: *"Da lot Gud Herren en dyp søvn komme over mennesket, og mens han sov, tok han av hans ribben og fylte igjen med kjøtt. Og Gud Herren bygde av det ribben han hadde tatt av mannen, en kvinne og førte henne til mannen"* (1 Mos 2,21-22).

Vi kan derfor, som en parentes, slå fast at Bibelen lærer oss at det fins bare to kjønn, mann og kvinne. Og det bibelske ekteskapet er en livslang pakt mellom én mann og én kvinne. (1 Mos 2,24).

Gud utsendte sin Sønn

Men da den første Adam syndet, måtte Gud finne en måte å frelse sin ypperste skapning på. I sitt evige råd hadde Den treenige Gud bestemt hvordan det skulle oppfylles.

Gud utsendte så sin Sønn, den andre person i guddommen til å utføre frelsesverket. Han ble født av en kvinne. Det var en selvfølge at ett hvert menneskebarn blir født av en kvinne, men her

er det tale om at Guds egen Sønn ble født inn i menneskeslekten., noe som var helt enestående historien. Han var et virkelig menneske med legeme, sjel og ånd. Han var den siste Adam Apostelen skriver i Joh 1,14 at Ordet ble kjød dvs. han ble et virkelig menneske og hadde ikke noe skinnlegeme.

Født under loven

Guds Sønn ble født under loven, dvs. Moseloven. Dette gjør det klart for oss at Sønnen var jøde, født av en jødisk kvinne, Maria. Guds Sønn ble født under Moselovens bud og forbud og reguleringer av menighetslivet og samfunnslivet. Hensikten var at han skulle kjøpe fri alle dem som var under loven. Jesus oppfylte loven i sitt liv. Derfor sier Skriften: *"Kristus er lovens endemål, til rettferdighet for hver den som tror"* (Rom 10,4).

Lovens gjerning skrevet i hjerte

Selv om hedningene ikke var født under loven så viser det at den gjerning loven krever, er skrevet i deres hjerter (Rom 2,15). Biskop Bo Gierz sier: "Den møter oss overalt i tilværelsen.. Det er Gud som har innsatt øvrigheten, statsmakten. Gud har gitt naturen en lov 'som …. ingen bryter' (Salme 148,6). … En kjenner trykket fra omgivelsene, en må ikke dumme seg ut, en må passe sitt arbeid, en kjenner folks forventninger til en. Og samtidig kjenner en trusselen fra naturkreftene, trusselen fra kreftceller, fra tilfeldigheter i trafikken. Eller kanskje fra fallende konjunkturer med risiko for permitteringer. Eller en kan fristes til å smuglese horoskopene i avisene når man skal gjøre noe viktig. Eller å prøve halvvitenskapelige mirakelkurer for å holde seg ung og frisk. Dette er 'trelldom under denne verdens makter.'" ("Forklaringer til det nye testamente", bind 3, Lunde Forlag)

I vår oversettelse av disse ord heter det: "… vi var trellbundet under verdens barnelærdom" (Gal 4,3). Begge oversettelser viser at hedningene var treller under onde åndsmakter her i tida, men vi ble gjort fri fra dette ved Jesu oppfyllelse av loven og hans seier over alle vonde åndsmakter på Golgata kors.

Guds ord taler klart om den første Adam og den andre eller siste Adam og sier:

"For om døden kom til å herske ved den ene, fordi denne ene falt, hvor mye mer skal da de som mottar nådens og rettferdighetsgavens overstrømmende rikdom, leve og herske ved den ene, Jesus Kristus." (Rom 5,17).

Den første Adam falt i synd og hadde døden som følge, den siste Adam, Jesus, brakte liv og rettferdighet ved sin død på Golgata til salighet og evig liv.

Barnekår hos Gud

Følgelig får hver den som tar sin tilflukt til Jesus, barnekår. Med andre ord: De blir Guds barn, rettferdiggjort og født på ny. Og Gud har sendt sin Sønns Ånd i deres hjerter, *"som roper: Abba, Far!"* (Gal 4,6).

Tenk hvor stort å reflektere over at ethvert Guds barn har arverett. Vi har *"et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde, til en arv som er uforgjengelig og uflekket og uvisnelig, og som gjemt for dere i himlene – dere som ved Guds makt blir holdt oppe ved tro, til den frelse som er ferdig til å bli åpenbart i den siste tid"* (1 Pet 1,3b.5).

Takk og pris at denne arv er uforgjengelig, dvs. den forgår aldri. Denne arv er også uflekket, dvs. den er ikke flekket noe smuss eller synd. Den er også uvisnelig, dvs. den visner ikke som gras og blomst.

Avslutning

Derfor vil vi takke Gud for hans evige nåde overfor sin falne skapning. Han utsendte sin egen Sønn til jord for å bli født av en kvinne, under loven. Jesus ble menneske. Han var sann Gud og sant menneske.

Han fullførte frelsesgjerningen på Golgata kors, hvor han tok all verdens synd på seg og døde en stedfortredende død for alle mennesker. Enhver som tar imot Jesus som Frelser, blir rettferdiggjort og født på ny til å leve i samfunnet med Den treenige Gud. Dette barnekåret innebærer arverett som når den tid kommer for den enkelte Guds barn, vil bli åpenbart i Guds evige himmel.

Josef som bilde på Jesus

AV STEINAR HANDELAND

Josef og brødrene

I 1 Mos 37-50 får vi et vidunderlig bilde på Jesus, Guds elskede sønn, vår Frelser og Herre. Han vender alt til det beste for oss!

Jesus kom – født av Faderen fra evighet av – født i Betlehem!

Men i 1 Mosebok leser vi om Josefs brødre som typer på oss syndige og svikefulle mennesker. Brødrene avsløres, men reddes av Josef som elsker dem!

Guds plan var å lære dem en lekse om godhet og redning, takket være Josef sin langmodighet og kjærlighet til dem.

For Gud vendte alt til det gode for dem, sier Josef da han åpenbarte seg for sine sjokkerte brødre: – Gud sendte meg hit til Egypten for å redde, ikke bare dere, men mange folkeslag. Og dere fikk Gosens overflod, slik som troende får himlens herlighet til slutt!

Frelse for folkeslagene

Jakob fikk navnet 'Israel' av Gud, og han fikk sønnene Josef og Benjamin med Rakel.

Stamfar Abraham fikk kallet, landløftet og sønnen Isak med Sara (1 Mos 12,1-3 og 15,18-21).

Men mens de enda var ca.70 i storfamilien, kom det en stor tørke og hungersnød over Midtøsten. Da gjennomfører Gud sin plan for frelse av folkeslagene.

Josefs historie

Det starter med ungdommen Josefs to drømmer som han fortalte familien:

a) Kornbånd-drømmen og b) Sol, måne, stjerne- drømmen (kap 37). Alle kom og bøyde seg for Josef, og brødrene ble sinte på ham. Enda verre ble det da Jakob gav Josef en fin, sid kjortel.

Det vokste fra hat til mordplaner, og da de gjette sin fars buskap i Sikem i Samaria, kom Josef alene med mat til dem. *"Der kommer drømmeren, la oss slå ham i hjel,"* sa brødrene. Men Ruben reddet Josef ved først å få han kastet ned i en brønn. Mens Ruben var borte, solgte de andre brødrene Josef. Den side kjortel beholdt de, dyppet den i blodet fra en gjetebukk og sendte den til faren. Han sønderrev sine klær i sorgen, og sa: *"Det er min sønns kjortel, et vilt dyr har ett han opp, Josef er visselig revet i hjel. Med sorg må jeg fare ned til min sønn i dødsriket!"* (Jesus lærer oss om dødsriket i Luk 16.)

Ditt kors, o Krist, ble verdens sol..

Ca. 2000 år senere oppførte folket i Jerusalem seg som ville dyr, da de skrek mot Jesus og Pilatus: *"Korsfest, korsfest ham!"* (Matt 27,15 flg. Mark 15,6 flg. Luk 23,17 flg. Og Joh 18,39 flg.) Trenger en fordervet slekt frelse? Det er en fryktelig, syndig natur vi har i kjødet vårt! Når så et menneske blir frelst, får det en natur til, sier apostelen Peter i 2 Pet 1,4: *"en guddommelig natur"*. Og apostelen Paulus utvider forståelsen i Galaterbrevet: Født av Ånden gir oss en ny åndelig natur i tillegg til kjødets natur. Og de står hverandre imot!

Kan Gud snu det onde til det gode? Ja, her gir Skriften et soleklart bevis på det i de videre kapitler i 1 Mos 39-47. Men han gjør det gjennom Josefs fysiske verk i Egypten.

Han gjør det gjennom sin herlige frelsesplan i Jesu Kristi fullbrakte frelsesverk på Golgatas kors – etter Skriftene!

Tydelige bilder

a) Josef skulle læres opp og prøves – Jesus ble også prøvd i alt!
b) Josef ble 30 år gammel satt til å berge egypterne fra 7 års hunger!
c) Josef reddet sin slekt og hele Egypten og nabolandene.

Et tydelig bilde på Jesus som elsket, tross hatet fra religiøse ledere og romere i et verdensrike!

I korsfestelsen på Golgata bad han: *"Far, forlat dem, for de vet ikke hva de gjør!"* At han kunne – og ville? (Fil 2,5-11) Frivillig tok han din og min dom og straff på seg, og var lydig helt inn i korsets død! (2 Tim 1,9-10) Legg merke til: a) Først frelste han alle på korset. b) Så kaller han oss med et hellig kall inn til den fullbrakte frelse! Gud ville ha alle, derfor betalte Jesus med sitt blod for alle! Men den som forkaster Jesus, vil også Gud forkaste en dag! Derfor, skynd deg og påkall Jesu navn! Ja, OMVEND DERE! ropte Jesus. Det kan bli for sent! Han vil frelse i dag!

Josefs liv – og Jesu liv

Mye kunne vi stanset ved i Josefs liv – som i Jesu liv!

Et nydelig trekk har vi når Josef har forklart kongen i Egypt, Farao, sin drøm og gitt han og lederskapet sitt råd ut fra drømmene. Da sier Farao: *"Mon det finnes noen som han?"*

Å, for et ord om Jesus! De to første kapitler i Kolosserbrevet peker på Jesu storartede skaperverk, men ikke minst hans ufattelige frelsesverk: Se Kol 1,12-22 og 2,2-7 og ikke minst 2,13-15: Vi var – *"døde i synd og overtredelser, men Gud gjorde dere levende idet han tilgav oss alle våre overtredelser – og* ***UTSLETTET SKYLDBREVET*** *mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort idet han naglet det til korset. Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, idet han viste seg som seierherre over dem på korset!"* Se, les og lev ved troen på ham! Han er herlighetens Herre!

Hva det kostet ...

Han ofret alt for deg! Har du fulgt han gjennom Bibelens budskap om Getsemane, Gabbata og Golgata? Ikke bare var hans inkarnasjon og jomfrufødsel et stort Guds under, men har du sett hva det kostet ham? Og har du sett hva det kostet Faderen, som sa: *"Dette er min Sønn, den elskede!"* Og så førte Faderen ham fra bønnekampen i Getsemane, via hans bekjennelse i det høye råd, (Mark 14,60-65), på spørsmålet fra ypperstepresten: *"Er du Messias, den velsignedes Sønn?"* Jesus sa: *"Jeg er!"* (samme som 2 Mos 3,14) *"Jeg er, og dere skal se Menneskesønnen sitte ved kraftens høyre hånd og komme med himmelens skyer!"* (Mark 14,62) HALLELUJA! Bekreftet i Åp 1,7.

Ingen som Jesus

Gjennom alle forhør førte Gud Sønnen mot Golgata: Her skulle det råd de sammen hadde lagt før verdens grunnvoll ble lagt, bli fullbyrdet! Jesus oppfylte alt og triumfen hans var *"DET ER FULLBRAKT"* (Joh 19,30).

–"Mon det er noen som ham?" spurte Farao! Nei – det er ingen som Jesus Kristus, Guds herlige Sønn! Det skal snart alle måtte sanne og bøye kne for!

For Gud sendte oss sin Sønn for å frelse oss. Måtte det ikke være forgjeves for noen som leser dette!

Med sitt hellige og uskyldige blod har han kjøpt oss – og han bar sitt blod inn på nådestolen i himmelen hos Gud og fant en evig forløsning (Heb 9,11-12).

Farao kalte Josef *"verdens frelser"* og gav ham en hustru (1 Mos 41,45). Jesus har og vunnet seg en brud ved sitt offer, og snart skal han hente hele brudeskaren hjem til Lammets bryllup (1 Tess 4,15-18 og Åp 19,6-10).
Ja, *"det er dog noe å være barn, av Gud den evige Fader"* (Joh 1,12-13).

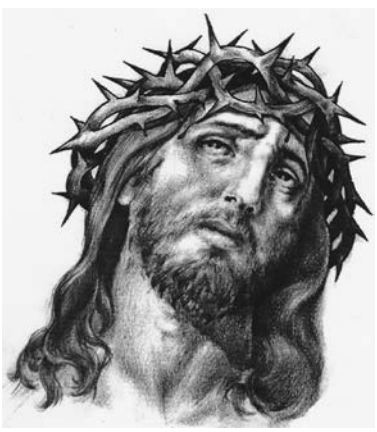

Bibelsk Tro
6/2025

Hva forkynte haugianerne, og hva kan vi lære av dem?

Av Geir C. Slettvik

I vår urolige tid er det av stor verdi å søke seg tilbake til røttene. Vi blir påvirket av et meningsmangfold som ikke anerkjenner Bibelens ord som objektiv sannhet. I dag er det relativisme, subjektive sannheter og synkretisme som gjelder.

Dette påvirker også kristenfolket. Troen blir angrepet. Vår kommunikasjon om det kristne budskapet er langt mer krevende enn før. Den norske kirken står nå for en svært utvannet lære, mer politisk korrekt enn bibelsk korrekt. Dette griper om seg.

Relativisme regner ikke noe for sikkert, og fører derfor lett til at vi kan miste fotfestet for livet. Det motsatte av relativisme er absolutt og objektivt. Vi lever i en tid hvor det er vanlig å fornekte sannhet. "Det som er riktig for deg, er ikke riktig for meg"; er tidens melodi. Men sannheten har ingen utløpsdato! Når sannhetsbegrepet blir knyttet bare til det vi kan registrere med våre sanser, blir sannheten ikke objektiv, men subjektiv. Synkretisme betyr religionsblanding. Det kan også bety sammenblanding av ulike trosforestillinger.

Den første som begynte å tvile på Guds ord, var Eva i Paradis da Satan sa: Har Gud virkelig sagt?

Rundt 6.000 år senere har vi blitt påvirket av utallige stemmer. Mange av dem falske. Etter hvert som disse skrider frem tror jeg at vi enda mer må tviholde på de åndelige skattene som Gud har gitt oss gjennom de som har gått foran. Mange av disse var knyttet til reformatoren Martin Luther og vår egen åndshøvding Hans Nielsen Hauge. La meg dvele ved etterfølgerne hans, haugianerne. De stod for en protestantisk, konservativ og pietistisk kristendomslære.

– "At det i den haugianske vekkelse var mer dybde i kristenlivet enn det er i dag, er det vel ingen tvil om. Hva leste disse haugianere som hadde tilnavnet "leserne"? Jo, de leste kirkefedrenes skrifter av slike som Martin Luther, Johan Arndt, August Herman Francke, Philip J. Spener, Erik Pontoppidan og flere". Dette skrev en klok kvinne, Marit Skjelbred, i en artikkel for over 50 år siden, der hun belyser de gamle stiene.

– "Kanskje er det noen som merker at forkynnelsen ofte er for grunn, at den mangler salt og den Helligånds kraft, spør forfatteren og fortsetter: "Det blir stilt for små krav til ethvert menneskes indre opplevelse av Guds ord, og til den kristnes vandring". Hun gjengir Ef. 4,22 flg. om å avlegge det gamle mennesket og iføre det nye. "Det å leve et hellig liv i en alvorlig forsakelse av alt som ikke inngår i Guds forening, er en vanskelig sak i denne verden. Men kravene er der og står i Guds ord."

Skjelbred skrev: "Fornekte seg selv og forsake alt, her får en kristen nok å gjøre hele sitt liv. Mat. 10,38. Men for å få dette sinnelaget, må mennesket fødes på ny. Her er nok den aller største mangel i den siste tids forkynnelse. Vi er et folk i frafall. Hvorfor ikke gå tilbake til de gamle stier?"

Og videre: "Jeg vil sitere noe fra disse våre kirkefedre. Dr. Martin Luther sier i bekjennelsesskriftene: Angeren og loven, troen og evangeliet. Dette er de to fremste gjerninger som Gud virker i sine: Å forferde dem, og rettferdiggjøre og levendegjøre de forferdede. Om disse to sider taler hele Skriften - først at Han forferder våre hjerter og viser oss synden. Dernest at Han atter trøster oss, oppreiser og levendegjør oss."

"Johan Arndt behandler omvendelsen i Skriftens bok: God eller sann omvendelse er en gjerning av Gud den Helligånd, hvorved mennesket av loven erkjenner sin synd og Guds vrede over synden, hvorved anger og bedrøvelse oppvekkes i hjertet, men av evangeliet erkjenner Guds nåde og ved troen mottar syndenes forlatelse i Kristus."

Under henvisning til Erik Pontoppidans bok "Sannhet til gudfryktighet" gjengir Skjelbred

lærestykket om hva gjenfødelse er. "Det er en åndelig og indre Guds gjerning i menneskets hjerte og dannelsen av nytt liv i det som før var åndelig dødt."

Hun påpeker også at kirkefedrenes skrifter er helt samstemmige. "De fordrer en indre opplevelse av lovens krav og den Helligånds livgivende kraft i hjertet." Hun oppfordrer enhver Guds ords forkynner til å ta for seg disse skriftene, og ransake om det han forkynner er i samsvar med det han finner der. "Dette er den gode, gamle forkynnelse og uten tvil den rette", avslutter Skjelbred sin artikkel.

Kirkelærer Pontoppidan spør om vi kan ha tro til Kristus og trøste oss ved Ham uten forutgående anger over synden. "Nei, den tro som skal fatte Kristus, må vekkes opp i følelsen av vår syndige nød, for ellers er vi av de innbilte friske og sunne, som ikke trenger noen lege."
Da folket hadde avvist alle formaninger, sa profeten Jeremias:

"Så sier Herren: Still dere på veiene og se! Spør etter de gamle stiene, etter veien til det gode! Gå på den, så skal dere finne hvile for deres sjeler." Jer. 6,16.

Kain og Abel (1 Mos 4)

Av Peter Olsen

Forholdet mellom brødre

En kan få det inntrykk at Kain og Abel var tvillinger. Men det står der faktisk ikke noe om. Vi hører bare at Kain var den eldste, og at Abel var hans lillebror. I kap. 25 hører vi at Isak får tvillingene Esau og Jakob (v. 22-26). De fikk et meget dårlig forhold til hverandre: Jakob snøt sin storebror, og Esau truet med å drepe sin lillebror (27,41). Så flyktet Jakob til sin morbror Laban, i Karan, i mange år. I det tilfelle ble det ikke til brodermord.

Brodermord

Brodermord ble det derimot i kap. 4: Storebror Kain slo lillebror Abel i hjel. Det er den første konkrete synd vi hører om utenfor Paradis. Så raskt kan det gå fra 'epleran' til mord. Det avslører hvilket dyp av ondskap det finnes i mennesket etter syndefallet. Den egentlige synd er ikke de syndige handlinger, men det selvopptatte hjerte. Allerede innen Kains mord på Abel hører vi da også at Kain går rundt og er vred "og stirret ned for seg" (4,5). Der er noe i gang inne i ham, som bare ikke er kommet til synlig utfoldelse. Vi kaller det arvesynden.

Da jeg var barn sang vi i søndagsskolen: "Syndens mange sorte flekker fylte hjertet helt." Ofte så vi en flanellograf med et hvitt hjerte, et urent hjerte og et sort hjerte. Det er ikke galt å synge slik. Men det er heller ikke særlig presist. Det er vel ikke god poesi, men egentlig skulle vi heller synge: "Syndens mange sorte flekker viser hvem jeg er!"

Kains mord på Abel avslører hva som i forveien var i hans hjerte. Samtidig avslører den hurtig vinkling fra eplerov til brodermord, hvor alvorlig en skade synden er på den menneskelige natur. Synden er en kreft. Og den er ikke bare en enkelt knute, ett sted i kroppen. Nei, den har spredt seg i hele vårt lymfesystem.

Synden fester grepet

Nå er dette selvfølgelig bare et bilde, for synden har ikke bare angrepet vår kropp. Den har spredt seg i sjelens lymfesystem.

Det hadde Adam og Eva ingen anelse om da de spiste av frukten. De ville bare nyte en liten synd (Hebr 11,25), og så ville de holde opp med å synde igjen. Men det kan en ikke.

fortsetter i neste nummer, (nr 1, 2026)

Gaveabonnement

Kanskje du tenker på å gi bladet til slekt eller venner! Da kan du gjerne skrive til oss og oppgi navn og adresse til den/dem du ønsker å gi et årsabonnement til. - Nye abonnenter for 2026 får nr. 5 og 6/2025 tilsendt elektronisk. Gironummer finner du på side 3 i bladet!

Årskontingenten

Vi nærmer oss et nytt år, 2026. Ingen av oss vet hva det nye året vil bringe oss, men godt å vite at Herren vil være med fremdeles. Vi i redaksjonen vil først og fremst takke Herren for året som snart er omme. Takk også til dere abonnenter for forbønn, omsorg og gaver til bladet i året som snart er til ende. Vi håper dere setter pris på Bibelsk Tro og fortsatt ønsker å få det tilsendt. I dette nummer finner du en giroblankett. Den vil minne deg om at det er tid til å fornye ditt abonnement for 2025.

Heftene "Kristus – vår rettferdighet" og "Kristus – vårt liv"

"Kristus – vår rettferdighet" er utdrag av Carl Olof Rosenius husandaktbok tilegnet unge mennesker. De unge i dag trenger å høre Bibelens klare tale om Jesu Kristi forsoning, rettferdiggjørelse av tro og om helliggjørelsen.

"Kristus - vårt liv" av Carl Olof Rosenius er også utdrag av Rosenius husandaktsbok tilegnet unge mennesker. Den ble sist trykt i 1980 og er nå utsolgt fra forlaget.

Det er kommet på norsk i serien Lundes småskrifter hvor Lunde og Co's Forlag har copyright.

Stiftelsen På Bibelens Grunn har nå fått tillatelse fra forlaghuset Lunde A/S til å trykke opp disse tre heftene på nytt.

Heftene er gratis, men Stiftelsen På Bibelens Grunn er takknemlig for gaver til sitt arbeid.

Heftet kan bestilles hos Bibelsk Tros kassettjeneste. Se kontaktinfo side 31.

Ved sending via post, betales porto av mottaker!

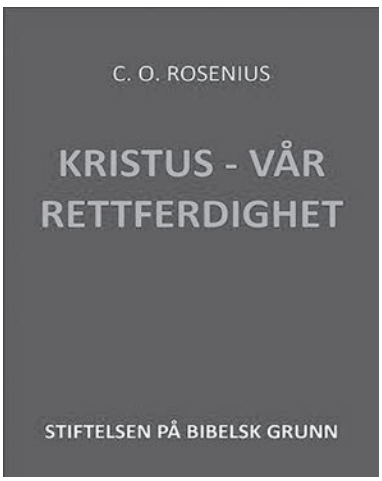

Bibelsk Tros kassettjeneste

Det ligger nå 3000 taler av blant andre Øivind Andersen, Carl Fr. Wisløff med mange flere av de gamle gode forkynnerne for gratis nedlasting.
Også alle møtene på Skjæveland Misjonshus blir tatt opp og ligger der. De ligger under "Nye taler" og "Talearkiv."

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Ambrosius av Milano (337-340)
Biskop, og en av de fire første kirkelærerne

Arnold Olav Eidslott (1926-2018)
Født i Ålesund i 1926. Han har skrevet 27 diktsamlinger, og regnes som en av våre fremste lyrikere. Diktet på side 14 er hentet fra den siste diktsamlingen, "Vinden blåser dit den vil", utgitt på Gyldendal forlang

Axel Remme
Født 1930 i Bø i Vesterålen. Utdannet tømmermann. Indremisjonens 2-årige bibelskole i Oslo 1955-1957. Har vært ungdoms-, lands- og kretssekretær i Den Indre Sjømannsmisjon (DISM). Klokker i Vennesla, Kristiansand. 1989-1997 generalsekretær i DISM. Nå frivillig forkynner.

Geir C. Slettvik
Født 1955 i Oslo, bor i Tønsberg. Diplom-markedsfører IFM og 1. avd. jus. Bakgrunn fra privat næringsliv og off. virksomhet, bl.a som tekstforfatter, prosjektleder og kommunikasjonsrådgiver.

Gunnar Holth
Født 1946 i Råde. Kristelig Gymnasium 1963-66. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Fritidsforkynner.

Gunnar Nilsson
Født 1949 i Nybro, Sverige. Bonde. Forkynner i forskjellige sammenhenger siden 1986. Forstander i Sydöstra Smålands Lutherska Församling.

Guttorm Raen (1942-2005)
Misjonsskolen på Fjellhaug 1962-66. Teologisk embetseksamen i 1966. Studieopphold i USA og Tyskland. Misjonær i Japan 1967-83. Underviste flere år ved seminaret i Kobe. Medredaktør i Bibelsk Tro fra 1992 til sin død i 2005.

Henric Staxäng
Født i Lund i Sverige i 1958. Prest i Den svenske kirke 1984-95. Fra 1996 pastor i Evangelisk Luthersk Samling (tidligere Lutherska Bibelstudiestiftelsen).

Jan Endre Aasmundtveit
Født 1965 i Tromsø. Jordskiftekandidat fra Norges landbrukshøgskole, Ås, 1991. Juridisk embetseksamen, Oslo, 2001. Juridisk rådgiver i Statens landbruksforvaltning, Oslo, fra 2006. Nå juridisk rådgiver i Helseøkonomiforvaltningen, Tønsberg. tidligere styreleder for Bibelskolen på Fossnes.

Kjell Dahlene
Født 1944 i Porsgrunn. Har vært forkynner, ungdomsarbeider, områdesekretær og bysekretær. Lærer/rektor ved Fjellheim bibelskole 1984-87 og 1994-95. Nå fritdsforkynner.

Peter Olsen
Født 1963 i Danmark. Cand. theol. Ph.D. Ansatt i 50 % stilling som førsteamanuensis i systematisk teologi ved Dansk Bibel-Institut i København og ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole i Oslo. Og 50 % stilling med bibelundervisning i LM, Danmark. Har skrevet teologiske artikler i tidsskrift og bøker.

Steinar Handeland
Født 29.04.47 i Flekkefjord. Stavanger Lærerskole. Kristendom grunnfag. 8 år i Nordmøre krets av NLM som ungdomssekretær, kretssekretær og barnehage- konsulent. 1981-84 skolesekretær og forkynner ved NLMs hovedkontor. 3 år som områdesekretær i Flekkefjord felleslag av NLM. 2003-2005 forkynner i Karmel-Instituttet. Fra 2005 forkynner for bladet "Evangelisten". Nå frivillig forkynner.

MØTER

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	23. Nov	11.00	Ove Eikje
Søndag	30. Nov	11.00	Dagfinn Natland
Onsdag	03. Des	19.30	Bibelgruppe
Søndag	07. Des	11.00	Eivind Gjerde. Nattverd
Søndag	14. Des	11.00	Lorents Nord-Varhaug

Møter fra januar til 1. februar 2026

Søndag	04. Jan	11.00	Oddvar Dahl
Onsdag	07. Jan	19.30	Bibelgruppe
Søndag	11. Jan	11.00	Roy Throndsen
Søndag	18. Jan	11.00	Arvid Bjerga
Søndag	25. Jan	11.00	Terje Thorsen
Søndag	01. Feb	11.00	Eivind Gjerde. Nattverd

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

I lys av Ordet

Andaktsbok
Flere forfattere

Arnold Eidslott ble

Kr. 100,-

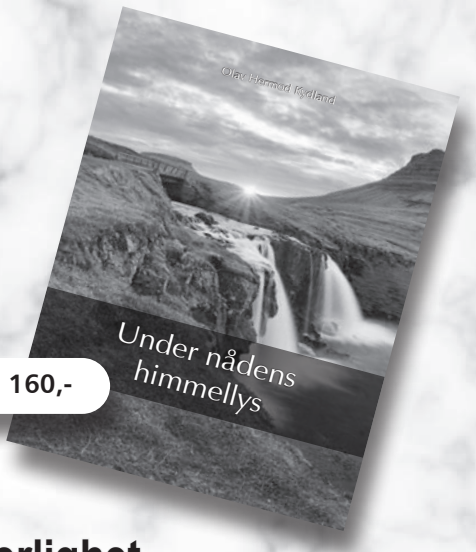

Under nådens himmellys

Bok av Olav Hermod Kydland.

Kr. 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr. 200,-

Porto kommer i tillegg til de ulike priser på bøker og CD-er!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3207.43.88999

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

ISSN 0804-0532
Returadresse:
Postboks 67
4349 Bryne

NORGE P.P.
posten

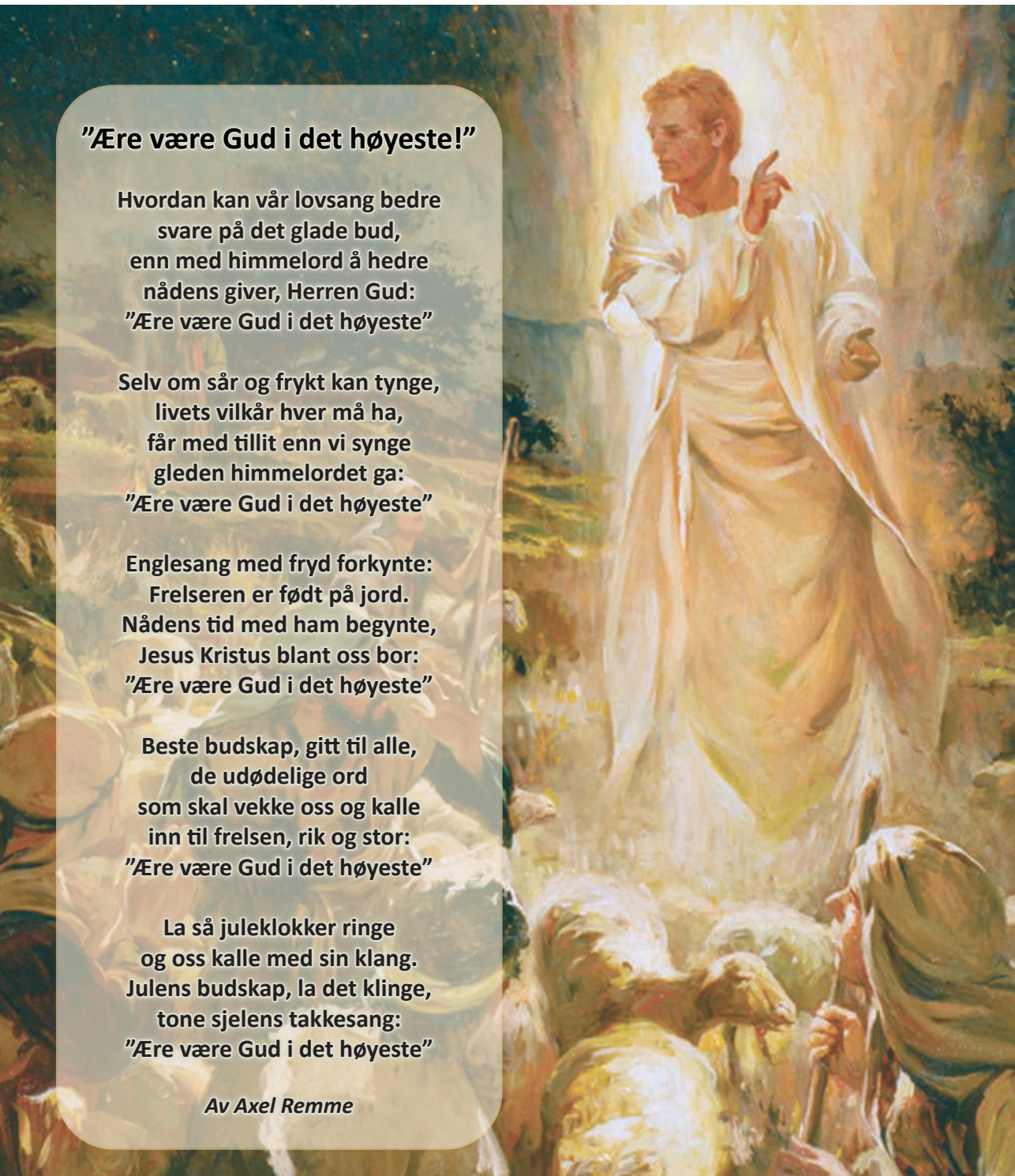

”Ære være Gud i det høyeste!”

Hvordan kan vår lovsang bedre
svare på det glade bud,
enn med himmelord å hedre
nådens giver, Herren Gud:
”Ære være Gud i det høyeste”

Selv om sår og frykt kan tynge,
livets vilkår hver må ha,
får med tillit enn vi synge
gleden himmelordet ga:
”Ære være Gud i det høyeste”

Englesang med fryd forkynte:
Frelseren er født på jord.
Nådens tid med ham begynte,
Jesus Kristus blant oss bor:
”Ære være Gud i det høyeste”

Beste budskap, gitt til alle,
de udødelige ord
som skal vekke oss og kalle
inn til frelsen, rik og stor:
”Ære være Gud i det høyeste”

La så juleklokker ringe
og oss kalle med sin klang.
Julens budskap, la det klinge,
tone sjelens takkesang:
”Ære være Gud i det høyeste”

Av Axel Remme